

los, sed & gentes scribit, quæ certe illud axioma generale, *Nemo vos dijudicet in cibo*, non poterant de cibis Mosaicis tantum accipere; quin de gentium cibis præcipue sonare inde constat, quod Judæi conversi, præcipue gentium negligentiam in ciborum delectu arguebant, in quo certe sanguinis esus eminebat. Ita etiam de solis idolothytis Paulum loqui, dicendum non est, cum præterea sine sanguine illa non fuerint. Et quomodo negari posset, Apostolum *I. ad Timoth. IV.* non agere de sanguine, quia de futuris vaticinetur ultimisque temporibus; quidam peccabunt abstinendo a cibis, quos DEUS creavit ad sumendum cum gratiarum actione; nonne qui statim ita impingebant in concessam Christiano libertatem peccati illius rei tenebantur? Excusabuntur ne Manichæi, Tatiani, Priscillianistæ, Encratitæ, quod in ultima tempora non inciderunt? Quam evidentia vero sunt verba Apostoli, quanto ambitu elidunt omnes exceptiones? *Quicquid DEUS creavit, bonum est, nihil rejiciendum, si cum gratiarum actione accipiatur. Sanctificatur enim per sermonem DEI ac precationem.* Anne sanguinem DEUS non creavit? anne bonus non est? anne accipi nequit cum gratiarum actione? anne per preces nequit sanctificari? An credi potest, Apostolum adeo generaliter loquendo voluisse subintellectas illas exceptiones? næ male consulisset suo Lectori auditorive. Certe dum lex cæremonialis mandabat abstinentioniam a certis cibis, ita generaliter nemo prophetarum loqui poterat; quousque igitur sub Novo etiam instrumento subfuisse exceptio sanguinis per necessitatem interdicti, falsæ fuissent generalissimæ de sublato omni delectu locutiones.

CAP. V.

SUMMARIÆ.

Classis II. ex antiquitate Ecclesiastica petita. Cui evolvente regula generales proponuntur. Expenduntur specialia objecta.

Quæ